

pomůže ji ovládnout a skrýt, abys byl v bezpečí. Nemohl jsi mi sice dát své svolení (a já Tě za to prosím o odpuštění), doufám však, že přijmeš roli jednoho z posledních strážců starobyklých kouzel.

Je toho tolik, co Ti chci říct, ale prozatím Tě nechám, abys vstřebal, co jsem Ti právě pověděl. Doufám, že brzy najdeš mou pracovnu. Moudrost, jež v ní nalezeš, je pravděpodobně tím největším darem, který Ti mohu dát.

*Tvůj přítel navěky
Orin Hopcraft*

Alfie se zhluboka nadechl a přečetl si Orinův dopis ještě dvakrát. Nikdy v sobě žádnou magii necítil, a dost pochyboval, že by mu to někdo věřil, ale to pomyšlení, že v sobě skrývá něco tak nebezpečného, ho děsilo. *Kouzlo, které dokáže stvořit nebo zničit cokoli, ale nejprve se musí nasytit energií, a to i životní energií.* Není divu, že ho Orin chtěl ukrýt. Pokud Orin to kouzlo využil k tomu, aby stvořil tenhle hrad, co všechno by se s ním dalo stvořit, kdyby bylo nasycené elektřinou, kdyby třeba vysálo celou elektrárnu? Všemocné zbraně? Neporazitelná armáda? Co by lidé pro takovou moc byli schopní udělat? Alfie se i ve své vyhráté posteli zachvěl. Orin tvrdil, že je v bezpečí. Alfie jen doufal, že je to pravda.

ŠARVÁTKA V OBLACÍCH

„Vypadá fakt staře,“ prohlásil Robin. Ležel na břiše a nakukoval do otevřené tlamy zaprášené medvědí kožešiny, která zjevně sloužila jako koberec.

Bylo to několik dní potom, co Alfiemu přišel dopis od Orina Hopcrafta. Alfie o něm nikomu neřekl, ani tátovi ne. Co kdyby táta zpanikařil a chtěl, aby si Kaspian vzal kouzla i hrad zpátky? Pomyšlení, že by přišel o svůj nový domov a vztah, který si s tátou konečně začínal budovat, bylo pro Alfieho nesnesitelné. Alfie byl navíc rád, že má projednou svoje vlastní tajemství. Orin tvrdil, že v Alfieho době o existenci magie nikdo neví, a Alfie se rozhodl, že klidně bude sloužit jako živá skrýš, pokud může za odměnu bydlet na hradě. Stále si ale